

Sygn. akt III Cz 1614/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

Sędziowie: SO Artur Żymelka

SO Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2016 r. w (...) na posiedzeniu niejawnym sprawy

egzekucyjnej z wniosku wierzyciela K. S.

przeciwko dłużnikowi J. S.

o świadczenie pieniężne

ze skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...) P. W. w sprawie o sygn. akt Kmp 59/10

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w(...)

z dnia 8 lutego 2016 r., sygn. akt III RCo 5/15

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zmienić postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) P. W. z dnia 19 grudnia 2014r. w ten sposób, że kosztami opłaty egzekucyjnej w wysokości 1362,33 zł (tysiąc trzysta sześćdziesiąt dwa złote i trzydzieści trzy grosze) obciążyć wierzyciela.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Artur Żymelka

Sygn. akt III Cz 1614/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 8 lutego 2016r. Sąd Rejonowy w Zabrze oddalił wniosek dłużnika o obciążenie kosztami postępowania egzekucyjnego wierzyciela (pkt 1) oraz uznał koszty postępowania za uiszczone w całości (pkt 2). W uzasadnieniu wskazał, że opłata została ustalona przez komornika w sposób prawidłowy, w oparciu o art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Egzekwowana zaległość alimentacyjna nie została ostatecznie uiszczona do rąk wierzyciela, lecz wpłacona w kasie kancelarii komorniczej. W ocenie Sądu, komornik prawidłowo przyjął, że jest to świadczenie wyegzekwowane w rozumieniu art. 49 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy. Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania egzekucyjnego jest zgodne z zasadą odpowiedzialności dłużnika za koszty egzekucji oraz zasadą kosztów celowych i poprawne pod względem rachunkowym. Sąd wskazał jednocześnie, że nie znalazł podstaw do podjęcia czynności wskazanych w art. 759 § 2 k.p.c.

Zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 postanowienia złożył dłużnik. Zarzucił naruszenie art. 49 ust. 1 i 4 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz art. 98 ust. 1 w związku z art. 13 ust. 2 k.p.c. Podniósł, że uiszczył zaległość przekazem pocztowym, po czym przedłożył komornikowi potwierdzenie o możliwości jej odbioru przez wierzyciela. Mimo tego, wierzyciel nie wnioskował o umorzenie postępowania egzekucyjnego. W ocenie żalącego, działania wierzyciela nie mogą prowadzić do obciążenia dłużnika kosztami postępowania, gdyż prowadzenie egzekucji było niecelowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie musiało zostać uwzględnione.

Stosownie do art. 770 k.p.c., dłużnik zwraca wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Za niecelowe należy uznać koszty postępowania egzekucyjnego wszczętego, mimo że dłużnik zgodnie z tytułem wykonawczym dobrowolnie świadczy alimenty w wymaganej wysokości i ustalonych terminach (zob. H. Pietrzykowski, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, T. Ereciński (red.), Lex 2016).

Z analizy akt egzekucyjnych o sygn. Kmp 59/10 wynika, że 19 grudnia 2014r. wierzyciel złożył wniosek o egzekucję alimentów podwyższonych wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 10 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. III Ca 122/14 wraz z wnioskiem o zajęcie rachunków bankowych dłużnika. Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji podwyższonych świadczeń alimentacyjnych zostało doręczone dłużnikowi 14 stycznia 2015r. Pismem datowanym na 17 grudnia 2014r., które wpłynęło do kancelarii komorniczej 22 grudnia 2014r. dłużnik poinformował o dokonanej w urzędzie pocztowym 12 grudnia 2014r. wpłacie na adres wierzyciela kwoty 9 112 zł, na dowód czego dołączył kopię przekazu (k.65). Następnie, pismem z 29 grudnia 2014r., doręczonym 10 stycznia 2015r. komornik zawiadomił wierzyciela o wstrzymaniu czynności egzekucyjnych. W odpowiedzi, dnia 12 stycznia 2015r. wierzyciel złożył oświadczenie o braku otrzymania wskazanej wyżej kwoty. Z kolei 10 stycznia 2015r. dłużnik dokonał w kancelarii komornika spłaty zaległych alimentów oraz uiszczył opłatę stosunkową, co stanowiło sumę 10 445,56 zł (k.70). Natomiast w odpowiedzi na skargę dłużnika komornik wskazał, że w dniu 12 stycznia 2015r. wierzyciel złożył w kancelarii oświadczenie, iż nie odebrał od dłużnika przekazu na kwotę 9 112 zł nadanego w urzędzie pocztowym 12 grudnia 2014r. Z kolei ze złożonych przez dłużnika w dniu 23 listopada 2015r. na rozprawie wyjaśnień wynika, że wysłane przekazem pieniądze do niego wróciły.

Powyższe doprowadziło Sąd Odwoławczy do przekonania, że obciążenie dłużnika kosztami postępowania egzekucyjnego nie jest uzasadnione. Wskazania bowiem wymaga, że wniosek o wszczęcie egzekucji został złożony 19 grudnia 2014r., podczas gdy dłużnik dokonał dobrowolnego uiszczenia zaległości przekazem pocztowym na adres wierzyciela w dniu 12 grudnia 2014r., o czym poinformował komornika pismem doręczonym 22 grudnia 2014r. Okoliczność niepodjęcia przez wierzyciela w terminie przesłanego świadczenia nie może generować po stronie dłużnika dobrowolnie spełniającego świadczenie obowiązku zwrotu kosztów przeprowadzenia egzekucji.

Wobec tego, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. z uwzględnieniem art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Artur Żymełka

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

G.(...)